

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/162/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010270
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815010270.7

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Patrika Príbelského PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Dušana Krč - Šeberu, v trestnej veci proti obžalovanému E. U., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom X., X. č. XXX/XX, prechodne bytom X., Nad K. č. XX/X a spol., stíhaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. a), ods.3 písm. a) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 10.08.2015, sp. zn. 1T/83/2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. novembra 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného E. U.
z a m i e t a,
pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 10.08.2015, sp. zn.: 1T/83/2015-159 boli obžalovaní E. U. a D. A. uznaní za vinných:
obžalovaný E. U. zo spáchania návodu na prečin krádeže podľa § 21 ods.1 písm. b) k § 212 ods.2 písm. a), ods.3 písm. a) Tr. zákona,
obžalovaný D. A. zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm. a), ods.3 písm. a), b) Tr. zákona. Trestnej činnosti sa dopustili na tom skutkovom základe, ako je uvedené v napadnutom rozsudku.

Za to bol E. U. i D. A. podľa § 212 ods.3, § 38 ods.2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, na výkon ktorého boli zaradení podľa § 48 ods.2 písm. b) Tr. zákona do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods.1 Tr. poriadku bola obom obžalovaným uložená povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť poškodenej spoločnosti škodu vo výške 6.134,83 €.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadli odvolaním čo do výroku o treste obaja obžalovaní.

Obžalovaný D. A. vzal neskôr svoje odvolanie späť a rozsudok vo vzťahu k nemu nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 11.11.2015.

V dôvodoch odvolania poukázal E. U. na to, že napadnutý rozsudok je vo výroku o treste neprimerane prísny a nesprávny. Súd prvého stupňa nevzal do úvahy ním predložené listiny o tom, že je jediným živiteľom rodiny, jeho manželka má rizikové tehotenstvo, spolu s manželkou už jedno dieťa majú. Uložením nepodmienečného trestu sa dostanú do nezvládnuteľnej situácie.

Neskôr odvolanie doplnil v tom smere, že súd prvého stupňa mu nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona. On urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie že je vinný a preto napomáhal súdu

pri objasňovaní svojej trestnej činnosti, čo je poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n) Tr. zákona. Poukázal pritom na právny názor vyslovený Krajským súdom v Trenčíne vo veci sp. zn.: 23To/22/2016.

Vzhľadom na uvedené potom obžalovaný navrhol, aby krajský súd v odvolacom konaní rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží trest miernejší a to s podmieneným odkladom na príslušnú skúšobnú dobu.

Verejné zasadnutie o odvolaní bolo vykonané s poukazom na § 293 ods.4 Tr. poriadku v neprítomnosti obžalovaného, pretože tento sa na mieste trvalého ani prechodného bydliska dlhšiu dobu nezdržiava, nebolo možné mu doručiť upovedomenie a bol mu preto ustanovený obhajca, ktorý bol o termíne verejného zasadnutia upovedomený a tiež sa ho zúčastnil.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že odvolanie navrhuje ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na dôvodoch podaného odvolania zotrval a navrhol uloženie podmieneného trestu.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods.7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods.9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods.12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods.14 Tr. por. Krajský súd preto konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Keďže odvolanie bolo podané výlučne vo vzťahu k výroku o treste, pričom výrok o vine je právoplatný, k skutkovým zisteniam sa krajský súd nepovažuje za nutné vyjadriť.

Odvolacie námietky obžalovaného spočívali v podstate len v tom, že mu mal súd prvého stupňa uložiť podmienený trest odňatia slobody. S týmito námietkami sa však krajský súd nestotožnil.

Vo vzťahu k obžalovanému E. U. je potrebné poukázať na to, že bol v priebehu rokov 2006 až 2009 štyrikrát súdne trestaný za násilnú i majetkovú trestnú činnosť. Naposledy mu bol za zločin lúpeže podľa § 188 ods.1, ods.2 písm. c) Tr. zákona uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 9 mesiacov, ktorý vykonal dňa 03.03.2014. Presne rok po výkone posledného trestu sa dopustil aktuálnej trestnej činnosti.

Vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia možno skonštatovať, že osobnosť obžalovaného je zrejme kriminálne narušená a na jeho nápravu nebude dostatočný trest podmienený, ktorý by sa u neho minul účinkom, pretože ani predchádzajúci výkon nepodmienečného trestu ho od ďalšieho páchania trestnej činnosti neodradil. Tvrdenie obžalovaného, že zabezpečuje výživu a obživu rodiny je v tomto smere bezpredmetné, pretože bolo vecou jeho zodpovednosti, aby si riadne uvedomil, že rodina je na ňom závislá a aby nepáchal trestnú činnosť s rizikom, že stratí dočasne možnosť o rodinu sa starať. Ak si to obžalovaný neuvedomil, išlo o jeho osobný hazard s osudom najbližších a len to dokrešľuje jeho charakter.

Z hľadiska generálnej i individuálnej prevencie bolo jednoznačne potrebné uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody.

Je síce pravdou, že by u obžalovaného zrejme pripadalo do úvahy i priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, táto skutočnosť by však na výške uloženého trestu a spôsobe jeho výkonu nebola spôsobilá nič zmeniť. Preto krajský súd v tomto smere napadnutý výrok o treste už nerevidoval.

S poukazom na uvedené skutočnosti potom vo vzťahu k výroku o treste v napadnutom rozsudku krajský súd konštatuje, že pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. Obžalovanému bol uložený trest v dolnej polovici trestnej sadzby a tiež bolo správne rozhodnuté o jeho zaradení na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, pretože bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

S prihliadnutím na okolnosti prípadu, spôsobený následok, osobu obžalovaného a možnosti nápravy, dospel preto odvolací súd k záveru, že uložený trest odňatia slobody ako trest nepodmienečný je zákonný, nie je neprimeraný a takto uloženým trestom bude splnený jeho účel. Krajský súd v podrobnostiach poukazuje na argumentáciu súdu prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Na základe týchto dôvodov odvolanie obžalovaného odvolací súd nepovažoval za dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.